

Pokora ako spôsob života (IM 15.11.2020)

Pred mesiacom som na tomto mieste hovoril na tému bázeň pred Hospodinom a dnes by som chcel kázať na tému ktorá je s bážňou úzko spojená a je na ňu naviazaná. Je to znovu téma o ktorej sa veľa nehovorí, a keď sa aj hovorí tak do hĺbky.

Jedná sa o jeden z hlavných rysov zbožného muža alebo zbožnej ženy. Dnes chcem hovoriť o pokore. Ja sám by som možno ešte pred dvoma týždňami povedal, že tým rysom je láska. A tu si môžeme položiť otázku: Čo je vlastne dôležitejšie, pokora alebo láska?

Pred časom som hovoril o prvej láske, kde som hovoril o láske Agapé, ktorou nás Boh miluje a ktorú Boh v nás pôsobí. Je to láska, ktorá sa meria obeťou. Láska do ktorej nás Pán Boh povoláva je s radosťou **dobrovoľne a bezpodmienečne** prejavovať oddanosť a dobro naproti druhému a voči PB, bez ohľadu na to, ako sa ten druhý chová voči mne.

Ak si prečítame 1.Korinťanom 13 kapitolu, kde máme lásku rozdelenú na drobné, tak to čo nám z toho veľmi jasne vyplýva je, že bez pokory nie je možné milovať týmto spôsobom a už vôbec nie je možné takto milovať a robiť to všetko s radosťou v srdci.

Pokora je základom lásky a naopak pýcha je základom každého hriechu. Počul som jednu krásnu vetu kde bolo povedané:

„Pýcha je kráľovnou všetkých hriechov a naopak pokora je kráľovnou zbožnosti.“

Čo charakterizuje pyšného človeka?

Myslí si že je lepší než ostatní. Veľa rozpráva. Nerád sa učí. Je zameraný iba na seba samého. Modlí sa iba za seba. Je hrdý na všetko čo urobí. Ponižuje ostatných, pretože tým vyvýši samého seba. Rád hovorí čo si myslí aj keď sa ho na to nepýtate. Chýba mu rešpekt voči autoritám. Nemá súcit s ostatnými. Je presvedčený o sebe, že má vždy pravdu. Má strach keď vidí, že niekto je rovnako obdarovaný ako on, pretože sa bojí, že ho zatieni. Nevie prijať napomenutie a keď ho konfrontujete tak sa bráni, obhajuje svoje jednanie. V skutočnosti pyšný človek nemiluje Boha, pretože vo svojom srdci je sám sebe Bohom.

Čo naopak charakterizuje pokorného človeka?

Nie je zameraný na seba, ale na ostatných. Je tichý a rád slúži. Vie načúvať. Je tým ktorý buduje ľudí vo svojom okruhu, Má skutočný záujem o druhých a modlí sa za ich potreby. Je ochotný sa zriecť svojho vlastného potešenia, len preto aby druhý mohol rásť, alebo aby sa mu lepšie darilo. Je seba reflexívny a je ochotný prijať napomenutie a uznať svoj hriech, alebo pochybenie. Má súcit s druhými. Ak vidí niekoho rovnako obdarovaného ako on sám, tak sa necíti ohrozený, ale naopak ich podporuje, aby mohli slúžiť a rásť. Chce sa učiť a je vďačný.

C. S. Lewis povedal:

„Skutočná pokora neznamenať myslieť si menej o sebe, ale myslieť o sebe menej.“

Skutočná pokora neznamenať myslieť si menej o sebe, zanedbávať samého seba, zmýšľať o sebe neúctivo alebo nedôstojne. Nie je to ani to, keď sa obliekam ako šedá myš, alebo keď

bývam v krabici. Skutočná pokora znamená myslieť na seba a o sebe menej. Znamená to, že viem a akceptujem, že svet sa netočí len okolo mňa a moje potreby nie sú stredobodom vesmíru a môj život nebude zameraný iba na mňa samotného.

Skutočná pokora je o postoji srdca a to v prvom rade voči Pánu Bohu a hneď potom vo vzťahu k druhým ľuďom.

Chcel by som teraz spolu s vami prejsť piatimi bodmi v ktorých si zdefinujeme, čo presne znamená byť pokorným v kresťanskom živote. Čo je to pokora, ktorú od nás očakáva Boh.

1. Pokora vyjadruje bázeň a lásku pred Bohom

O bázni som hovoril pri mojej poslednej kázni a tu by som chcel iba zopakovať, tie tri body, ktoré hovoria čo je to Božia Bázeň alebo bázeň pred Hospodinom.

- **Božia bázeň znamená, že sa bojím neposlúchnuť Boha**
- **Bázeň znamená, že mám pokoru a hlbokú úctu k Pánu bohu k Jeho majestátu**
- **Mať bázeň pred Bohom spôsobí, že si budem Boha vážiť nad všetko a nad všetkým. To znamená, že ho budem milovať a budem milovať to čo On miluje a budem nenávidieť čo On nenávidí. Čo je dôležité pre neho, sa stane dôležitým aj pre mňa a to čo nič neznamená pre Boha, stane sa zbytočným aj pre mňa.**

Budem nenávidieť, čo On nenávidí.

Príslovie 6:16-17 **Šesť vecí nenávidí Hospodin, sedem je pre neho ohavnosťou: ¹⁷ pyšné oči, falošný jazyk, ruky, čo prelievajú nevinnú krv**

To čo Boh nenávidí v živote človeka je pýcha a v našom verši je pomenovaná ako „pyšné“ oči. Mohli by sme povedať, že Pán Boh nenávidí už len ten pyšný výraz v našich tvárach.

Aj keď som ešte minule netušil, že budem hovoriť o pokore, tak pri charakteristike bázne som napísal, že to znamená mať hlbokú pokoru a úctu Pánu Bohu a k v jeho majestátu.

Tu môžeme vidieť ako je bázeň a pokora úzko prepojená.

Žalm 25:9 a 12: **9, Vedie pokorných podľa práva, učí pokorných svojej ceste. 12, Kto je ten človek, ktorý sa bojí Hospodina? Ukáže mu cestu, ktorú si má vybrať.**

Tu v tomto verši môžeme vidieť to jasné prepojenie medzi bážňou a pokorou. Pán Boh učí práve pokorných a aj tých ktorí majú pred ním bázeň.

Príslovie 15:33 **Bázeň pred Hospodinom vychováva k múdrosti, slávu predchádza pokora.**

Božia bázeň je vstupnou bránou do božej múdrosti. Ten kto má Božiu múdrosť rozumie srdcom, vidí všetko okolo seba a to vrátane samého seba z Božej perspektívy a to mu umožní ostať na Božej ceste a porozumieť Božím zámerom pre jeho život.

Takže skrze bázeň máme prístup k múdrosti Božej, potom prichádza pokora a po nej Božia sláva.

Zjavenie 15:4 **Kto by sa nebál, Pane, a neoslavoval tvoje meno? Pretože ty jediný si svätý; všetky národy prídu a budú sa pred tebou klaňať, lebo sa zjavili tvoje spravodlivé súdy.“**

Je to bázeň, ktorá prináša Bohu slávu, ktorá ho oslavuje a to by malo platiť pre každú oblasť nášho života. Táto bázeň je úzko spätá s pokorou. Hovorí: „Pane nie ja, ale ty. Nie ja, ale ty si hoden vziať chválu a slávu za všetko čo sa deje v mojom živote.“

V I. Korintňanom 10:31 čítame: **Či teda jete, alebo pijete, alebo čokoľvek robíte, všetko robte na Božiu slávu.**

Problém pokory a pýchy je problém uctievania. To prečo Boh nenávidí pýchu je preto, lebo my ako Jeho stvorenie uctieame samých seba. Stvorenie uctieva stvorenie, namiesto aby uctievalo svojho Stvoriteľa.

Pokiaľ sa nepokoríte pred Bohom, tak budete sa snažiť o svoju vlastnú vôľu a budete žiť svoj život tak, aby sa naplnila vaša vôľa a vše túžba nech sa jedná o čokoľvek.

V každom jednom rozhodnutí, ktoré robíme musí niekoho vôľa doslova umrieť. Buď obetujem svoju vôľu svoje túžby, alebo obetujem tú Božiu a pôjdem za svojou cestou za svojimi túžbami.

Pokiaľ sa nedokážem vo svojej pokore voči Bohu, tak potom nedokážem byť pokorný ani voči ostatným.

2. Pokora zmýšľa skromne o samom sebe a druhých považuje za prednejších

Filipänom 2:3-4 **3 Nič nerobte z ctižiadostivosti ani pre márnú slávu, ale radšej v pokore pokladajte iných za vyšších od seba 4 a nevyhľadávajte každý iba svoje záujmy, ale aj záujmy druhých.**

To že budem druhých v pokore pokladať za vyšších, je akt môjho rozhodnutia. Je to moja obeť.

Dá sa povedať, že každý z nás dokáže byť pokorný len keď sa na to cíti. Keď sa dobre vyspal, najedol, keď sa mu darí v práci. Ale aj keď príde stresová situácia, aj keď na nás niekto útočí, aj keď som nevyspal a som hladný, aj vtedy mám byť pokorný. Aj vtedy mám mať druhých za vyšších. Je to akt vôle, rozhodnutie. Niečo musí umrieť a to čo musí umrieť je moja predstava, moja túžba, moja potreba, nad ktorú postavím potrebu druhého.

Môžem si dať ale otázku: Pane, ale čo keď je niekto nižší ako ja. Mám ho považovať stále za vyššieho? Čo ak obraz života toho druhého je zlý. Pane ja predsa môžem smelo prehlásiť že, tento človek nie je vyšší, pretože nežije dobre.

Pán Boh ale v našom texte hovorí „pokladajte“, to nutne neznamená, že ten človek je skutočne vyšším, ale nie je to mojou vecou ho súdiť. Súdiť bude Boh. A možno na základe toho, ako bol vychovaný a čo všetko v svojom živote prežil je desaťkrát vyššie ako som ja. Možno, že ty si v niečom o niečo málo vyšší, ale to preto, lebo Boh ti dal toľko toho, čo on nikdy nemal, tak nesúď. Otázkou teda nie je kto je vyšší, alebo nižší, ale tvojou úlohou je, že máš považovať toho druhého za vyššieho od seba.

Jeden krásny citát hovorí:

„Ukáž rešpekt ľuďom aj vtedy, keď si ho nezaslúžia, lebo rešpekt je odrazom tvojho charakteru a nie ich.“

Ako kresťania máme dodržiavať dva najväčšie prikázania:

Matúš 22:37 **„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou“**

To je pokora pred Bohom.

Matúš 22:39 **Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.**

To je pokora voči druhým, voči bratom a sestrám, voči blíznym, voči autoritám

Láska je výsledkom pokory. Láska je pokora v akcii.

Každý z nás ma prirodzene vo svojom srdci očakávanie, že ostatný sú tu na to, aby mne slúžili, ale to čo Pán Boh chce od nás je, aby sme my slúžili ostatným.

V tejto veci je pre nás jednoznačne najväčším príkladom samotný Pán Ježiš.

Filipänom 2:5-8

Zmýšľajte medzi sebou tak, ako Kristus Ježiš: ⁶ On, hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ⁷ ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ⁸ ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži.

V minulosti som si často pomyslel, Pane to čo ty od nás chceš sa nedá. Áno ty si príkladom, ale ty si Boh, pre teba to bolo jednoduchšie.

Ale bolo to tak? Bolo to naozaj pre PJ jednoduchšie? Keď sa stal PJ človekom, tak sa vzdal svojich božských atribútov a v tých veciach, kde mohol jednať sám, sa úplne podriadil svojmu nebeskému Otcovi. Neprestal byť Bohom, ale dobrovoľne sa vzdal svojich božských atribútov všemohúcnosti a vševedúcnosti a odovzdal ich svojmu nebeskému Otcovi. Späť si ich zobral po vzkriesení.

Preto keď čítame o Ježišovom detstve, tak napríklad v Lukášovi čítame:

Lukáš 2:52: **A Ježiš napredoval v múdrosti, veku a obľube u Boha i u ľudí.**

Vo svojej ľudskosti sa musel učiť mnohé veci rovnako ako my. Vidíme v ňom obrovskú pokoru spojenú s láskou. Pokoril sa a stal sa človekom, podriadil sa svojim pozemským rodičom, bol služobníkom druhým a aj svojím učeníkom, keď im umýval nohy, v pokore ostal ticho keď ho falošne obviňovali, podriadil sa vôli svojho nebeského Otca.

Stal sa dokonalým človekom a preto sa ja dnes môžem, spoľahnúť, že všetko čo ja prežívam prežíval rovnako, nemal to jednoduchšie, pretože kráčal ťažšou cestou, než ja kedy budem kráčať. Zobral na seba oveľa viac, ako je očakávané od nás a napriek tomu sa dokázal. Jeho pokora sa prejavila v láske na kríži, kde dokonal čo začal, aby sme my mohli byť zachránení. Stal sa dokonalou zástupnou obeťou na kríži.

Viete niekedy sa mi chce plakať , keď sledujem ako, právnici tých dnešných mafiánov o ktorých počujeme v správach hľadajú rôzne právne kľučky a pochybenia len preto, aby mohli spochybniť vierohodnosť svedkov, vierohodnosť skutku.

Ale o čo horším advokátom je Satan. Môžeme to vidieť aj v príbehu Jóba a Satana ako žalobcu. Pán Ježiš sa musel stať dokonalým človekom, aby Jeho obeť mohla byť prijatá, aby Jeho smrť mohla zastúpiť tú našu, ktorú sme si zaslúžili, ako trest za náš hriech. Pán Ježiš nedal Satanovi ani najmenšiu skulinu možných pochybnosti, ktorú by on mohol zneužiť.

Skrze pýchu a skrze nedostatok pokory prišiel hriech na túto zem. Eva zatúžil mať viac, vedieť viac, chcela uznanie a to spôsobilo pád jej aj Adama a prinieslo to prvý hriech. Pán Ježiš naopak je ten, ktorý priniesol pokoru späť na túto zem a na základe jeho pokory môžeme byť mi dnes znovuzrodený.

Pán Ježiš bol najsvätejšou osobou ktorá chodila po tejto zemi a zároveň bol tou najpokornejšou osobou. Výška tvojej svätosti bude vždy korešpondovať s hĺbkou tvojej pokory.

3. Pokora znamená uvedomiť si svoju nedokonalosť a porozumieť svojim znalostiam a schopnostiam.

Charles Spurgeon: „Rastúci svätý sa považujú za nič, ale tí ktorí sú už vyrastenými dozretými svätými sa považujú za ešte menej než nič.“

Augustín povedal: „Mohli by ste sa ma opýtať čo je prvou vecou v náboženstve. Ja by som odpovedal, že prvou, druhou a treťou vecou v náboženstve je pokora.“

Pyšný človek si nepripustí, že by sa mohol mýliť. Jeho hlavnou túžbou je, aby si niekto nemyslel, že on bol v niečom vedľa.

Človek ktorý je pokorný si uvedomuje, že sú veci v ktorých sa mýli a ktoré je potrebné napraviť. Pokorný človek chce rásť a učiť sa pretože vie, že nie je dokonalý a vie uznať, že niečomu nerozumie.

Pokora si uvedomuje v rozhovore s priateľom, bratom, manželkou, že možno je niečo čomu som neporozumel, možno je niečo v čom som mimo. Príslovie nás napomína:

Príslovie 3:7,8 Nerob sa múdrym vo svojich očiach, ale maj bázeň pred Hospodinom a odvráť sa od zla. ⁸ Uzdraví sa tvoje telo a vzpružia sa tvoje kosti

4. Pokora je zámerné potlačenie našich vlastných túžob a pocitu toho, že na niečo máme nárok, preto aby sme milujúcim spôsobom vyvyšovali alebo budovali ostatných tým že im slúžime.

Pokora je rozhodnutie, ktoré musíme urobiť. Musíme sa vedome rozhodnúť: „JA“ nechcem byť sebecký. Musím sa rozhodnúť vykročiť a na cestu, kde budem mať ostatných za prednejších než seba.

K tomu aby bolo niečo také možné, je potrebné zomrieť samému sebe. Potrebujem zaprieť svoje vlastné žiadosti a túžby a zomrieť týmto veciam.

To je to čo Pán Ježiš povedal v Matúš 16:24: ***Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.***

Moderná psychológia nás mylne a falošne učí, že musíme najskôr milovať seba, predtým než budeme schopný milovať ostatných. Hovorí, že máme nárok na to aby sme boli milovaní. Máme nárok aby nám bolo slúžené, Čo za tým môžeme vidieť?

Je to : ja, ja, ja, ja ja „Nevšimli si ma, nikto ma nepozdravil, nejednajú so mnou s úctou ktorej som hoden.“ Áno, možno tak mali jednať, ale ty si to nemal očakávať. Možno že ťa Boh aj takýmto spôsobom učí pokore.

Pokiaľ sa znovu a znovu zameriavate na seba, na svoje „JA“, tak idete v rozpore s tým čo hovorí písmo, v rozpore s tým čo sme čítali pred chvíľou z Matúša.

5. Pokora vedome dáva svoje túžby Bohu aby mohol byť on oslávený

Pokiaľ ale ja vydávam svoj život ostatným, tak čo potom s mojimi potrebami a túžbami?

Je mnoho vecí, ktoré nazývame vo svojom živote potrebami, ale v skutočnosti sú to iba túžby po veciach, ktoré nepotrebujeme.

Mnohokrát sme cez našu hriešnu prirodzenosť podvedení, keď si myslíme, že bez tejto veci nemôžeme byť šťastní.

Často počujeme: Viem že je to zlé, ale ja to musím mať, pretože toto jediné prinesie šťastie do môjho života! Viem že nemám ťahať jarmo s neveriacimi, ale nemôžem si pomôcť, pretože som sa zalúbil a neviem s tým nič robiť.

Pavol ale hovorí v I.Korinťanom 10:13

Skúška, ktorá na vás doľahla, je len ľudská. Boh je však verný. On nedopustí, aby ste boli skúšaní nad svoje sily, ale so skúškou dá aj východisko, aby ste ju vládali zničiť.

Tento verš so sebou prináša jednu dobrú a jednu zlú správu. Tá zlá správa je, že tento verš nepripúšťa, žiadnu výhovorku, žiadny dôvod, ktorý by mi umožnil a ktorý by ospravedlnil môj vedomý hriech. Keď si sa znovuzrodil, tak v tom momente si bol zbavený otroctva hriechu. Už nie si viac obeťou, ale máš na výber, môžeš sa rozhodnúť.

Pán Boh ti tu nehovorí: Pochlap sa, veď niečo musíš vydržať! Dokážeš to!

On ťa nikdy neženie do niečoho čo je nad tvojej sily, netlačí ťa, aby si prekonal svoje limity. Je to ako dokonale vyladený stroj, kde starostlivý majster dáva dobrý pozor, aby sa stroj nepreťažil, pretože musí vydržať až kým Pán nepovie dosť.

Pán Boh tiež nehovorí, že to všetko mám zvládnuť vo svojej sile. Naopak hovorí ti, že to čo dopustil na teba má východisko, ktoré on sám pripravil. On sám vojde do tejto situácii a bude ju riadiť tak, aby si ňou mohol prejsť víťazne.

Ak teda povieš Bohu, že toto pokušenie, táto skúška bola nad moje sily a preto si zlyhal, tak vtom momente hovoríš Bohu, že je klamár.

Myslím si, že väčšina z nás pozná príbeh Jima Elliota, misionára, ktorého Pán Boh povolal, aby išiel slúžiť jednému kmeňu indiánov, ktorý ešte nikdy nebol zasiahnutý evanjeliom. Tento kmeň ho aj s ostatnými z jeho skupiny zabili. Bolo to v 50tich rokoch minulého storočia.

Ostala po ňom mladá manželka Elizabeth . V jednej knihe vyznáva, že mnoho rokov bola jej najväčšia túžba, aby vstúpila do manželstva. A práve na tom mieste hovorí, že keby sme vo svojom živote nemali žiadne túžby, tak čo by sme potom mohli Bohu obetovať. Čo iné by som mu mohol ponúknuť. Ona sa tam pýta: Nie sú nám tieto túžby dané práve nato, aby sme ich mohli obetovať Bohu?

Tu nejde o to, aby sme svoje túžby vymazali zo svojej pamäte , ale aby sme ich dokázali obetovať svojmu Bohu. Pane ty vieš po čom túžim, ale ja ti to teraz odovzdávam, vzdávam sa toho pre teba.

Naša radosť a šťastie by nemalo byť závislé na ľuďoch veciach, peniazoch, zdravý, alebo vlastníctve čohokoľvek.

Radosť v komkoľvek a čomkoľvek inom než radosť v Bohu nakoniec povedie ku sklamaniu.

Nikde inde než v Bohu nie je uspokojenie a radosť.

To je dôvod prečo neveriaci ľudia sa nikdy neuspokoja. Naša hriešna prirodzenosť útočí aj na nás každý deň a hovorí nám, že je to hriech ktorý nám prinesie viac radosti a uspokojenia než svätosť.

1.Petra 5:6 hovorí že sa musíme pokoriť – je to niečo pre čo sa musíme rozhodnúť. Je to ťažké pretože, nestačí že sa vyspím a ráno sa zobudím plný pokory. Budem musieť na sebe pracovať, budem sa musieť snažiť, budem musieť nechať mnohokrát počas každého dňa nechať umrieť moju túžbu a moju pýchu.

Jonathan Edwards: „Nič tak človeka nevzdiali od diablovho dosahu, ako pokora.“

Niž tak nevzdiali od Satanových pascí a plánov, ako keď si zachováš pokorného ducha, pokorné srdce.

S pýchou je to úplne iné, pýcha sa nikdy ráno nezobudí unavená. Pyšný ľudia sa prebudia a sú pripravený zožrať všetkých ľudí okolo seba. Pýcha je ako príšera, ktorej zotnete hlavu a narastie jej ďalšia. Takže keď zabijete pýchu vo svojom živote neznamená, že sa už nevráti. Je to niečo s čím budeš ty aj ja bojovať celý svoj život.

Na záver by som chcel povedať jeden príbeh:

Už neviem presne ktorý rok to bol keď sa dobrodruh Steve Fosset rozhodol, že bude prvý, kto obíde celý svet na teplovzdušnom balóne bez pristátia. Po troch dňoch preletel Atlantik a letel v 7500 metrovej výške východným smerom na Afriku. Prúdenie vetra ho nieslo priamo nad Líbyu a to bol problém, pretože Líbya mu odmietla povoliť prelet v ich vzdušnom priestore. Ak by pokračoval v smere, ktorým ho nieslo prúdenie vzduchu, tak by mu hrozilo,

že ho Líbya zostrelí. Myslím si že všetci viete že teplovzdušný balón sa nedá otočiť. Keď sa vyžaduje zmena smeru, tak je potrebné, aby balón vystúpil, alebo zostúpil do inej nadmorskej výšky, pretože tam môže nájsť bočný vietor, ktorý fúka iným smerom. Fosset vypustil hélium a balón klesol do výšky 1900 metrov, kde sa dostal pod kontrolu vetra, ktorý fúkal na juhovýchod a z južnej strany bezpečne obišiel Líbyu.

Potom zohrial vzduch v balóne a vystúpil do výšky 3000 metrov, kde ho zachytil východný vietor a vrátil ho späť do smeru, ktorý si pôvodne vytýčil. Fosset došiel len do Indie a urobil v tej dobe rekord v najdlhšom lete balónom čo sa týka vzdialenosti aj času, obletieť svet sa mu však podarilo až na 6 pokus v roku 2002.

Let balónom je veľmi podobný nášmu každodennému životu. V balóne ste väzňami vetra a idete iba tým smerom, ktorým fúka. V živote sú ľudia väzňami svojich predstáv, svojich plánov, svojich túžob a pokiaľ svoj život zamerajú na naplnenie týchto vecí bez pokory pred Bohom a pred blíznymi tak smer, ktorým sa vybrali, neprinesie pre nich nič dobré. Pán Boh ti hovorí, že pokiaľ pôjdeš svojím smerom vo svojej pýche, tak tvoj pád bude veľký.

Ale tak ako v balóne sa môže zmeniť výška, ktorá pomôže zmeniť smer, tak rovnako v živote, keď sa pokoríme, keď sa znížime, tak nám to môže pomôcť zmeniť smer, ktorý nás privedie na správnu cestu. Na cestu na ktorej nás Pán Boh chce naplniť radosťou, pokojom a spokojnosťou. Je to cesta kde budem zažívať spokojnosť s tým čo mám, kde budem svoje túžby a svoje plány vedieť obetovať pred Bohom ako svoju obeť, pretože to je to jediné, čo môžem dať Bohu. Pán Boh zaslúbuje vo svojom slove:

Príslovie 22:4 ***Odmenou za pokoru a bázeň pred Hospodínom je bohatstvo, sláva a život.***

Tak nech nám Pán Boh pomôže urobiť rozhodnutie vyjsť na cestu pokory voči nemu a voči ľuďom a nie len vyjsť ale aj dokončiť tu cestu.

Amen.